

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות

לְאַחַר

[illegible]

תוספות דר מקמא
מנח"י ים קסן שבא
 צד יבמה קמה יגדלו
 וזו עמ' לא יום ים קסן
 כ' שנים יום א'
 שבא על יבמה שלא
 בהיא' ב' שערות ולא
 רצה לקיימה ולבא עליה
 אחר שהיולי כיון
 שהיה ב' כ' כמבאר
 בדברי ר' זריכה נם
 וחלוצה אין להם חלוק'
 ע' שיהיו שנים גדולים'
 ראשי חכמי מפרשים
 ומקשיני אשה לאיש אבל
 רבאי אם רצה לקיימה
 ורבא עליה אחר שהיולי
 אם היה גדול קמה
 להיות כשהיה לכל דבר
 וא"צ שיהיה גדול לשמור
 אלא אם ידעת לשמור
 בנים אע"פ שאינה
 יודעת לשמור את עצמה
 מקבלת נישא א"צ
 שראי מקמה :

[צ"ל ואע"פ שלא נכנסה
לחופה ר"מ ס"ל כו' -
מהרש"א]

גליון הש"ס
מחנ"י תגדלנו ע"י לעיל
כ"ט תור"ה יבא עשה
ודף לה ע"ב תוס'
ד"ס תיגלי:

לאחר שלשים יום מבקשים ממנו שיתלחץ לה - ואם תאמר מה הוא מפסיד אם חולץ לה ולמה אין סופין כדי להחירה ויש לומר שהוא מחביש בבית דין לחלוצה לה שמרוק בפניו : **לאחר** מיתת בעלה מבקשים ממנו שיתלחץ לה - ולא אמרינן ספין שנתן אצבע בין

ספין שנתן אלבע בין

שיניה שלא היפר לה שהרי אין יכול להפטר עד שיבעול ואי סבירא ליה דמאי מיפר דפלטגתא היא בדברים דבפ' נערה (דף עד-) ומייתי לה בפ' ארבעה אחין (לשיל' ד' כט:) סבירא ליה כמ"ד בכתובות (דף נט:) היא נהגה אלבע בין שיניה ולהכי מבקשים וילא כופין: **קרי** כאל להקים לאחיו קסם בישראל והאי לאו בר הכי האו - ואע"פ שיבא לכלל הקמת שם לא מהניא כיון שלא היה לו שעת הניסוי ודפי' דפסוליה בבערל (לשיל' דף נט:) הכי חזון שאלא שאלא לו שעת הניסוי ואע"פ (לשיל' פ-) שזכינו מהפראים באלכסנדריא של מזרים ומשני אמר קרא ר' ולא דמי למרים חמה שאין רפואתו ברורה לבוא כמו קטן שיגיע לכלל גדלות:

יבמה יבא עליה כל דהו - מדלג
 כתיב אחי המה יבא עליה :
אמר קרא כי יסבו אחים יחדו -
 ומומעטין מוניה לגיל בפ"ב
 (דף י"ז וש"ס) אשת אחיו שלא היה
 בעולמו מכלל שאם היה בעולמו
 אפילו יום אחד מייבם אבל ליכא
 לגמיר דמיחידו דריש דאם כן אפי'
 סרים כמי יביס מהאי טעמא דהא
 יחדו יחטבו :

מענה צווישן כל שלשים יום -
אפי' ראינו שנסתרה כבר
רבי יוסף אומר נסתרה לאלתר
לאלתר לאו דוקא דאי אפשר לטעון
עד שימלא בית דין :

רא נסתרה אפי' אחר כמה שנים -
כלומר שאין את יודעין
שנסתרה "אע"פ (ג) שנכנסה לחופה
ור"מ סבירא ליה דלא מוקי איניש
אנפשיה שלא יסתרה ויבטול בציילת
מזה אי גמי לא נסתרה שאת יודעין
בודאי שלא נסתרה ובהא לא פליג
רבי מאיר :

היא

יֵלֵא פֶסֶל אֶת הָרֵאשׁוֹנָה יִכֶּן ב' הִרְשֵׁת
קִמְנָה וְהִרְשֵׁת יֵבֵא יִבֵּם עַל הַקִּמְנָה וְחֹזֵר
וְבֵא עַל הִרְשֵׁת אוֹ שֶׁבֵּא אֲחִיו עַל הִרְשֵׁת
יֵבֵא פֶסֶל אֶת הַקִּמְנָה יֵבֵא יִבֵּם עַל הִרְשֵׁת
וְחֹזֵר וְבֵא עַל הַקִּמְנָה אוֹ שֶׁבֵּא אֲחִיו עַל
הַקִּמְנָה פֶסֶל אֶת הִרְשֵׁת פִּקְחָת וְהִרְשֵׁת
יֵבֵא יִבֵּם עַל הַפִּקְחָת וְחֹזֵר וְבֵא עַל הִרְשֵׁת
אוֹ שֶׁבֵּא אֲחִיו עַל הִרְשֵׁת לֹא פֶסֶל אֶת
הַפִּקְחָת בֵּא יִבֵּם עַל הִרְשֵׁת וְחֹזֵר וְבֵא עַל
הַפִּקְחָת אוֹ שֶׁבֵּא אֲחִיו עַל הַפִּקְחָת פֶסֶל
אֶת הִרְשֵׁת גְּדוּלָּה וְקִמְנָה יֵבֵא יִבֵּם עַל
הַגְּדוּלָּה וְחֹזֵר וְבֵא עַל הַקִּמְנָה אוֹ שֶׁבֵּא אֲחִיו
עַל הַקִּמְנָה לֹא פֶסֶל אֶת הַגְּדוּלָּה בֵּא יִבֵּם
עַל הַקִּמְנָה וְחֹזֵר וְבֵא עַל הַגְּדוּלָּה אוֹ שֶׁבֵּא
אֲחִיו עַל הַגְּדוּלָּה פֶסֶל אֶת הַקִּמְנָה יֵבֵא יִבֵּם
עַל הַקִּמְנָה שְׁתֵּמָאן בּוֹ : גְּבִי
אִמֵּר רַב יְהוּדָה אִמֵּר שְׁמוּאֵל הֵלֵכָה כְּרִבִּי
אֲלֵעֶזֶר וְכֵן אִמֵּר רַבִּי אֲלֵעֶזֶר הֵלֵכָה כְּרִבִּי
אֲלֵעֶזֶר וְצִרִּיכָא דְּאִי אִיתְמַר בְּהָא קְמִיתָא
בְּחֶךְ קְאָמֵר *שְׁמוּאֵל הֵלֵכָה כְּרִבִּי אֲלֵעֶזֶר
מִשּׁוּם דְּלֹא קִיָּם מִצּוֹת יִיבֹם אֲבֵל בְּהָא
דְּאִיקִּים מִצּוֹת יִיבֹם אִימָא תְּרוּיָהּ לִפְקִי
בְּגִט וְאִי אִשְׁמַעֲיָן בְּהָא מִשּׁוּם גְּדוּלָּה רְמִיא
קְמִיָּה אֲבֵל אִידֶךְ לֹא צִרִּיכָא : בְּתַנִּי *יִבֵּם
קֶמֶן שֶׁבֵּא עַל יִבְמָה קִמְנָה יִגְדֵּלוּ זֶה עִם זֶה
בֵּא עַל יִבְמָה גְּדוּלָּה *תִּגְדֵּלוּ הִיִּבְמָה
שְׁאִמְרָה בְּתוֹךְ שְׁלִשִׁים יוֹם לֹא נִבְעֵלְתִּי
כּוֹפִין אוֹתוֹ שִׁיחְלוּץ לָהּ לְאַחֵר שְׁלִשִׁים יוֹם
מִבְּקִשֵׁן הִימְנָה שִׁיחְלוּץ לָהּ וּבִזְמַן שֶׁהוּא
מּוֹדָה אֲפִילוּ לְאַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כּוֹפִין
אוֹתוֹ שִׁיחְלוּץ לָהּ *הַנּוֹדֶרֶת הַנָּאָה מִיִּבְמָה
בְּחַיִּי בַעֲלָהּ כּוֹפִין אוֹתוֹ שִׁיחְלוּץ לָהּ לְאַחֵר
מִיתָת בַּעֲלָהּ מִבְּקִשֵׁן הִימְנָה שִׁיחְלוּץ לָהּ
וְאִם נִתְּכּוֹנָה לִכְךָ אִפִּי בְּחַיִּי בַעֲלָהּ מִבְּקִשֵׁן
הִימְנָה שִׁיחְלוּץ לָהּ : גְּבִי לִימָא מִתְּנִיתִין
דְּלֹא כְּרִבִּי מֵאִיר דְּתַנִּיא *קֶמֶן וְקִמְנָה לֹא
חֹלְצִין וְלֹא מִתִּיבְמִין דְּבִרִּי רַבִּי מֵאִיר אֲפִילוּ
זִיר גְּדוּלָּה לִקְמֵן וְקִמְנָה לְגְּדוּלָּה דְּחַד מִגִּיְיָהּ
הֵבֵא עַל הַקִּמְנָה דְּתִרְוּיָהּ כִּי הִרְדִּי נִינְהוּ לֹא
יִזְלָה תִּגְדֵּלְנָה אִמֵּר רַבִּי תַנִּיא חֲזוּזָה בֵּא שְׁאִנִּי
יֵאָה דְּאִיסוּרָא הוּא אֵלֶּא מְחֻזְרָתָא מִתְּנִיתִין
לְאַחֲרֵי שֵׁם וְהָאִי לֹא בְּרַחֲמֵי הוּא אִמֵּר אֲבִי
יֵבֵא אִמֵּר בְּלֹא הִבִּי נָמִי לֹא מִצִּית אִמְרַת
לִיָּה וּלְבִתָּהּ שְׁעִתָּא שְׂרִיא וְהָא אִמֵּר רַב
אִין אֲנִי קוֹרָא (6) בְּשַׁעֲת נְפִילָה יִבְמָה יֵבֵא עֲלֶיהָ
וְאִסוּרָה וְאִימָא חֲכִי נָמִי אִמֵּר קְרָא כִּי יִשְׁבוּ
יִבְמָה שְׁאִמְרָה בְּתוֹךְ שְׁלִשִׁים יוֹם וְכִי : מֵאֵן
אִינִישׁ אֲנַפְשִׁיהָ אִמֵּר רַבִּי יוֹחָנָן רַבִּי מֵאִיר
שְׁלִשִׁים יוֹם דְּבִרִּי רַבִּי מֵאִיר רַבִּי יוֹסִי אִמֵּר
לְאַחֵר כְּמָה שְׁנַיִם רַבָּה אִמֵּר אִפִּי *תִּימָא ר'
חָס אֵלֶּא בְּאִרְסוֹתוֹ דְּגִים בֵּה אֲבֵל אִשְׁתְּ אֲחִיו
מִיִּבְו

א. • כשיגדלו : ואימא הכי נמי • לעולם אסורה לו : אפי' בן יוסף
 יא שריא ליה בקטנות כדאמר : טענת בחולים • להפסיד בה
 טוען ואם טוען לאחר זמן איט גאמן דודאי מרישא בעל ומלא

לא פסל את הראשונה - שהרי ביצתן שזה וזו ראשונה קטויה היא הרי היא אשמו ואחרונה ביצת זטס וזו לא קטויה היא הרי שפיהן ככריות אצלן של *היתה קטויה ומקיים את הראשונה שלא נפסלה עליו אכל אחרונה לא דלמא קטויות הוו ומשכא על הראשונה קמה הך עליה תורה אור ביאור שני בדים : **פסל את קטנתה** -

מסוּסִגְוִירָה ללמּוֹא קִידִים וּבְעִיל חֲרָשׁ
 בְּרִישָׁא וּכְדִלְרָמִר בְּגִמְרָא וּלְעַ"פ דְּמִמָּה
 נִפְשָׁר הִיא שְׂרִירָא לִיה הוּאִיל וְרִאשׁוֹנָה
 הִיא אִי קֵטִיָּה הִיא הָא קֵטִיָּה הִיא אִי
 לְחָא קֵטִיָּה הִיא נְכִרִיתָא בְּעִלְמָא הִיא :
פַּל אַת הַחֲרָשׁ - שְׂמָא קֵטִיָּה קֵטִיָּה
 כּוֹלָה וּקְצִין הַחֲרָשׁ מִשְׁוִירִית : **רְבִי**
אֶלְעִזָּר - ה"ג בְּמַתְנִי' וּבִקְמִיתָא רְבִי
 אֶלְעִזָּר גִּרְס וְהִי אֲמַרְן בִּפְ"ק דְּגֵדָה
 (דף ט.) : מִלְמַדְיוֹן וְאֵת הַקֵּטָנָה שֶׁמִּתְחַנֵּן בּוֹ.
 וְהַעֲקוֹר שֶׁהוּאִיָּה וְיֻקִּים אֶת הַגְדּוּלָּה :
גְּבִי' וּכְנִ"ר אֶלְעִזָּר - בְּפֻדֶּת דְּלִמְעֵלָּא
 הִיא הִלְכָה כִּר"ר דְּמַתְנִיתִין וְהוּא ר"א
 שֶׁנֶּשְׁמַע : **וְזִרְיָא** - לְשִׁמּוּל וְר' **אֶלְעִזָּר**
 בֶּן פֶּדָה לְמִימַר בְּקִימִיתָא
 הִלְכָה כִּר' אֶלְעִזָּר וְהָא. גְּמִי הִלְכָה

כרבי אלעזר דברטריוויה מלמדו את
הקטנה למאן: **דאי איסתר בקמייא** •
גבי אחיות (נשל דף קס') משום
דאסתר לא איקיים מצות ייבום הילכך
מלמדו את הקטנה אשורו למאן
ותתייבם יצמחו: **אכל כסא דאיקיים**
מצות ייבום • כשתיהן אימא לא אמר
משאל בטעם: כרבי אלעזר אלא זניא
שמיא הנה: **ואי אשמעין כהא משום**
דגדולה רמיא קמיה • לייבום משום

הכי מהדרין אמיאון דקטנה כרי
שחתיבים גדולה: **אכל אידך** - בהיהא
לחיות גדולה אחות אשפו היא נימא
לא רמיא קמיה ולא ילמדו קטנה למאן
בשבי ייבומיה של גדולה לריכא: **מתני'**
גדול **זו** **זו** - ואם בא
לגרשה איש יכול עד שגדיל דגס קטן

חזרו גט : היכמה שאמרה בתוך
שלושים יום שכנסה היכם : לא נבעלת
לו : ליבם וגט יבמין יולא מחמת ידה
כדמפרש בגמ' והוא אומר בעלחוד
ודיך בגט כופין אותו לחלוץ היא
נאמנת דעד תלחין יומין מוקי איניש
אנפשה מלבעול : לאחר יום (ב) .
הוא נאמן דלא מוקים איניש אנפשה
מלבעול ומיהו אידי לא משתריא
דשויטה לנפשה חסידה דאיסורא ובעיא
חליה ומבקשן הימנו אבל כופין לא
דחא בעל : בחי בעלה . ולא נתכוונה
לפנור עמלה הימנו לאחר מיתת

בצורה חנה שיהיה להם כעס זה עס
זה: **גבר** לא חוללין ולא מייבמין -
קטן שמא ימלא סרים בקטנה שמא
המלאן איילוניות ואינם ש"י ייבוס נמצאו
פוגעין בצעורה: **ביאה דאיסורא** -
קטן בגדולה גדולה בת עוששין היא
ושמא הקטן ימלא סרים והרי נבעלה
לאסור לה שלא בתוקם מצוה וכן
גדול בצעורה אם המלאן איילוניות נמצא
שפגע גדול בצעורה אבל קטן וקטנה
אשילו אינן ש"י ייבוס ענין הוא סרים
והיא איילונות אינן כאן איסור דקטן
אובל בעלות איז ב"ר מצוה לאסור דקטן

שם אחד - יסבו יחדו קאמער קרא יבמה יבא
עובדה : **כל שלשים יום** - דיכול לטעון לא
אף צטולה ו**שטת** ו**השטת** הוא דריתם עלה :

מיבן

מסורת הש"ס

פ"ל היו קבוצות יעב"ז

[במשנה שנמשיות חסא
לא פסל ועי' כפי' הרב
מברקטרה וכ"ה ג'
הירושלמי]

ת 77

[לעיל קי-]

הגדות הב"ח

(א) נמ' קורא בזה בשעת
נפילה: (ב) רש"י ד"ה לאחר
ל' יום חמרה לא נבעלתי
והוא חומר בעלתיך הוא
נחמן : (ג) תוס' ד"ה לא
אע"פ שנכנסה כ"ל
ותיבת שלא נמחק :

[לעיל סא: ושם נסמן]

[ע"י תוס' לעיל כי ד"ס
ואחות שגרסו רבה]

לענין ל' וזש"ג

[סופת' בחובות ס"א פ"ט]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones